

Swinging Radio England 40 jaar later

Korte trip naar Amsterdam

Vorige week zaterdag was er in Londen een kleine reünie van mensen die in het verleden bij Swinging Radio England of Britain Radio hebben gewerkt, een bijeenkomst georganiseerd door Grey Pierson. Hij is de zoon van de helaas al jaren geleden overleden initiator achter het project, Don Pierson. De zoon van Grey logeerde deze week in dezelfde kamer als zijn vader destijds bewoonde in het Londense Hilton Hotel. Uiteraard werd er een groot aantal herinneringen opgehaald over de korte maar krachtige historie van de stations die vanaf het zendschip Olga Patricia, dan wel Laissez Faire hebben uitgezonden.

Helaas kon ik zelf niet

Ikzelf was als gast genodigd maar kon helaas, door andere verplichtingen, niet bij de reünie aanwezig zijn. Ron O'Quinn, die ook had aangekondigd te zullen komen, had zich een paar weken van tevoren afgemeld daar zijn arts hem geadviseerd niet te reizen wegens een te slechte conditie. Jerry Smithwick, waarvan men had verwacht dat deze ook bereid zou zijn te komen, heeft zich niet laten zien. Hij is ook niet meer actief binnen de radio industrie en is heden ten dage actief als medewerker van een lid van het Congres, die verkozen is voor het district Talhasee.

Niet de enige

Uiteraard spijtig dat je niet overal aanwezig kunt zijn maar toch werd ik een beetje op de hoogte gehouden van de meeting, die in de middag plaats vond in de pub van May Fair in London, waar vroeger de deejays ook vaak samen kwamen. Een select gezelschap onder meer bestaande uit Larry Dean, Roger Day, Johnny Walker, John Ross Barnard, Phil Martin en Rick Randell waren de mensen die aan boord waren in 1966 en de bijeenkomst in The Red Lion bezochten. Daarnaast een aantal genodigden waaronder Sven Martinsen uit Scandinavië, die op zijn website enorm 'diep' is gegaan om zijn liefde voor de vijf van de Olga Patricia kenbaar te maken.

Maar ook waren sommigen niet genodigd

Enkele uren nadat de reünies een aanvang had genomen, kwamen in huize Knot de eerste foto's al binnen. Het was allereerst een foto geschoten door John (Pirate Hall of Fame) van Rick Randell, die in de pub aan de telefoon was met iemand aan de andere kant van de wereld. Jack Curtiss, die de meeste deejays destijds na de start van de stations, inhuurde, was in Australië gebleven omdat hij andere verplichtingen had. Zijn stiefdochter was zo lief lang op te blijven om tegelijkertijd dat John in Londen een foto nam voor ons een aantal foto's te nemen van Jack Curtiss.

Radiodag

Foto's van de ontmoeting in Londen zijn terug te vinden op de volgende internetsite: <http://www.radiolondon.co.uk/otherwaves/radioengland/reunion2006index.html>

In de contacten, die er de afgelopen week met Jack Curtiss zijn geweest, heeft deze aangegeven het enorm te waarderen dat vanuit Nederland intensief de geschiedenis van de zeezenders levende wordt gehouden en hij het zeer zeker met grote letters in zijn agenda zal plaatsen spoedig naar Nederland te komen om een radiodag in Amsterdam mee te maken.

Naar Nederland

Maar een andere voormalige Swinging Radio England deejay, Rick Randell, besloot eerder naar Nederland te komen. Met hem ben ik ook al enige tijd in contact en het was ontzettend leuk te horen dat hij overkwam naar Amsterdam. Naast Jack Curtiss was Rick enorm verbaasd dat een andere voormalige collega, Graham Gill, niet was genodigd. Maar de oorzaak hiervan kan vooral worden gevonden in het gegeven dat de organisator, Grey Pierson, alleen mensen heeft benaderd die via internet actief zijn. Graham, die onlangs zeventig werd, had tot voor kort geen computer, laat staan toegang tot internet. Gevolg was dat hij alleen op de hoogte was middels 'horen van'. Curtiss meldde dan ook dat het vooral Graham had moeten zijn als een van de mensen die zeker genodigd had moeten worden.

Koude regenachtige dag

In ieder geval stonden we op deze regenachtige en winderige dag om goed negen uur in de ochtend voor de ingang van het Victoria Hotel in Amsterdam te wachten op Graham Gill en Rick Randell met zijn vriendin Joy. Niet veel later waren we gezamenlijk op weg naar een eetgelegenheden, uitgezocht door Rob Olthof, aan het Damrak om te ontbijten. En vooral beide voormalige bewoners van de Olga Patricia aan te horen over hun herinneringen. Zoals bekend is het bij Graham geen

probleem. Druk maar op het knopje en de jukebox gaat en de verhalen van weleer spuiten eruit. Een paar genoeglijke uren waren het gevolg, waarbij vooral bekende verhalen boven kwamen.

Een paar nieuwe zaken

Toch is het altijd weer leuk dingen te ontdekken. Zo vertelde Rick Randell, die voordat hij in dienst trad van Don Pierson's organisatie, slechts een heel korte radio ervaring had beleefd, werkzaam was als radartechnicus. Hij werd, toen hij in het weekend bij schnabbelde bij een lokaal station, door Don – die op

bezoek was – gevraagd of hij niet bereid was mee te werken aan een nieuw project, dat vanaf zee van start zou gaan. Don vertelde toen aan Rick – en dat is totaal onbekend gebleven tot nu toe – dat hij van plan was de concurrentie aan te gaan met Radio London met twee volledig geautomatiseerde stations.

De taak

Rick ging akkoord en kreeg de taak toegediend door Don Pierson op zoek te gaan naar deejays die de links tussen de verschillende platen wilden opnemen, zodat via de carrousel de betreffende aankondigingen dan wel afkondigingen zouden kunnen worden afgedraaid. Rick ging op zoek naar deejays en wel in Miami. De eerste die hij vond om mee te werken was Ron O'Quinn. Toen deze hoorde over de plannen van de volledige vol automatische regulering van beide stations stelde hij er beslist niet blij mee te zijn. Overleg leidde tot het besluit toch op zoek te gaan naar deejays die mee wilden op zee. Die taak werd weggelegd voor Ron O'Quinn, terwijl Rick Randell zich verder zou bezig houden met de uitrusting van de studio's.

Half om half

Dit gebeurde deels in Miami, deels tijdens de twee weken durende overtocht naar Lissabon – waar de zendinstallatie werd afgesteld. Beide heren aanwezig tijdens de vroege bijeenkomst aan het Damrak in Amsterdam, Graham en Rick, gingen vervolgens door persoonlijke en gezamenlijke herinneringen te delen. De meeste daarvan willen we graag bewaren tot een volgend moment, een radiodag waar vele van de voormalige medewerkers van de vijf radiostations – die vanaf de Olga Patricia hebben uitgezonden – bijeen zullen komen. We proberen een dergelijke dag te organiseren en houden jullie op de hoogte.

Leuke anekdotes

Toch willen we een aantal anekdotes, dat tijdens het ontbijt op tafel kwam, niet vergeten te melden. Zo wist Rick te vertellen dat hij een dikke twintig jaren geleden de radiowereld vaarwel had gezegd en zich avontuurlijk op het pad van 'studeren' had gezet om een titel te halen binnen de wereld van 'communicatie wetenschappen'. Hij werkt nu bij een onderneming die een groot aantal televisiestations runt in de VS, waarbij Rick eindverantwoordelijke is voor de opsturing van de signalen naar de satelliet van twee televisiestations in Florida. Opmerkelijk was de bevestiging van Rick dat zijn stem slechts af en toe nog te beluisteren was en wel in een kinderprogramma. Dit voor het 'Bibles Stories Network' waar hij 'The Voice of God' is.

Diana Ross

Een heel leuke anekdote kwam van Graham Gill, die vertelde dat hij – in de tijd dat hij voor Radio Nederland World Service werkte – de opdracht kreeg naar Amsterdam te gaan om daar in het Hilton Hotel een exclusief interview te hebben met Diana Ross, die in die tijd als solo artieste haar topjaren doormaakte. Getogen met om zijn nek de nieuwste uitvoering van een Uher recorder en het zweet op zijn voorhoofd, kwam Graham de suite, die de lady Diana Ross bewoonde, binnen en koeltjes zei ze dat ze helemaal geen zin meer had in een interview omdat ze niet in stemming was. Graham dacht direct: 'Bitch, I will never play a record from you again on the radio'. Het geen dan ook nooit meer door Graham is gedaan...het laten horen van een plaat

van Diana Ross.

Nog eentje

Het waren korte uren die we met Rick en Graham konden samen zijn, waarbij voornamelijk bekende verhalen over de croissantjes en de koffie heengingen. Graham kwam plotseling met een professionele herinnering boven toen hij vertelde dat hij eens op Britain Radio de programmatape van 'The World of Tomorrow' een uur te vroeg had opgestart. Maar trots voegde hij er aan toe dat hij binnen een minuut door had de fout te hebben begaan en de luisteraars gewoon vertelde: 'This was just a preview of the program from Ted Armstrong, you will be hearing in an hour'.

Langere termijn

De contacten die er zijn met vele van de voormalige medewerkers van de vijf stations, die hebben uitgezonden vanaf de Laissez Faire dan wel de Olga Patricia, moeten er toe leiden dat we in een van de komende jaren, het liefst al in 2007, komen tot een leuke reünie, en wel op een Radio Dag zodat ook de bezoekers mee kunnen genieten. We zullen onze schouders eronder zetten om ook dit weer te kunnen realiseren.